Tarnopol, dnia 1 października 1929.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 23.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

OGŁOSZENIA, OBWIESZCZENIA, ORZECZENIA, KOMUNIKATY.

OGŁOSZENIA, OBWIESZCZENIA, ORZECZENIA, KOMUNIKATY.

356

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 września 1929, L. P. O. 5479/29 w sprawie rozwiązania autonomicznych władz Okręgowego Związku Kas Chorych we Lwowie i mianowaniu komisarza.

Główny Urząd Ubezpieczeń w Warszawie decyzją z dnia 14 września 1929, Nr. 7524 G. U. U. rozwiązał wszystkie autonomiczne władze Okręgowego Związku Kas Chorych we Lwowie, t. j. Zgromadzenie Delegatów, Zarząd i Komisję Rewizyjną oraz mianował w ich miejsce komisarza w osobie p. Henryka Schmala, urzędnika prywatnego.

Przyjęcie urzędowania i agend Związku nastąpiło dnia 16-go września 1929.

Podając to do wiadomości Panów Starostów Powiatowych zalecam pełne poparcie w zakresie poruczonych Komisarzowi zadań w odniesieniu do Kas Chorych działających na obszarze tut. Województwa, a zrzeszonych w Okręgowym Związku Kas Chorych we Lwowie.

Wojewoda: **Moszyński.**

357

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 13 września 1929, L. SO. 5202/29 o zatwierdzeniu zmiany statutu komunalnej kasy oszczędności powiatu kopyczynieckiego.

Powiatowy związek komunalny w Kopyczyńcach jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu kopyczynieckiego uchwalił na posiedzeniu dnia 3 sierpnia 1929 r. zmianę § 19 statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę Wojewoda Tarnopolski przy współudziale wydziału wojewódzkiego zatwierdził na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Piotrowski**
Radca Wojewódzki.

358

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 września 1929, L. PO. 5293/29 dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcie.

Wedle doniesienia kompetentnych władz:

1) Wiktor Jan, lat 40, syn Wincentego i Józefy z Rzeszowa,

2) Gleich Tomasz, syn Michała i Franciszki z Ulanowa, pow. Nisko,

3) Floryk Władysław, ur. w r. 1895, syn Michała i Marji, z Gogołowa pow. Strzyżów,

4) Tyszkowski Rudolf ur. w r. 1906, syn Wincentego i Marji, z Białobrzega pow. Krosno,

5) Rudziński Teodor, lat 55, syn Grzegorza, z Rawy ruskiej,

6) Cieniecki Władysław, b. urzędnik Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kamieniu Koszyrskim, wojew. poleskie i jego żona Aleksandra,

7) Todur Adolf, ur. w r. 1903, syn Aleksandra i Eleonory, zamieszkały w Puławach, wojew. lubelskie,

8) Woźniak Mieczysław, ur. w r. 1909. syn Wojciecha i Marjanny, mieszkaniec wsi Wolica, gminy Karczmiska pow. puławskiego, wojew. lubelskie,

9) Scigała Edward, ur. w r. 1909 w Sosnowcu, syn Franciszka i Tekli, zamieszkały w Dąbrowie, Górniczej, przynależny do gm. Olsztyn pow. częstochowski, wojew. kieleckie,

10) Stemplewski Adam,

11) Kuropatowa Anna,

12) Burza Magdalena,

13) Kuropatowa Józefa, przynależni do gminy Potok, pow. stopnicki, wojew. Kieleckie,

14) Popławski Bolesław, syn Jana i Anny z Głębickich, ur. w Żarkach, wojew. kieleckie,

15) Rozborski Sylwester, ur. 13 XII 1908 r., syn Józefa i Marjanny, z Czekajów, mieszkaniec wsi i gminy Drugnia, wojew. kieleckie,

16) Kita (false Kiciński) Walenty z Zamościa, wojew. lubelskie,

17) Sałuszczyk Aleksandra, stała mieszkank wsi Koszele, gminy międzyrzeckiej, powiatu wołkowyskiego, wojew. białostockiego,

18) Orylska Apolonja, zamieszkała na stacji kolejowej Budstaw, wojew. wileńskie,

19) Giembicki Stanisław, syn Samuela i Asejki, lat 34 i siostra jego Rozalja Giembicka, zamieszkali w miasteczku Swir, pow, święciański, wojew. wileńskie,

20) Kasprak Geliks, syn Wojciecha, ur. w r. 1890, stały mieszkaniec wsi Karszew, pow. Koło, wojew. łódzkie,

21) Dąbrowski Czesław, legitymujący się książeczką wojskową, wydaną przez P. K. U. w Lublinie za Nr. 21448 i przedstawiający się jak student Uniwersytetu Lubelskiego,

22) Drozdowicz Kazimierz, rzekomo zamieszkały w powiecie łuckim, wojew. wołyńskie,

włóczą się po kraju i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami tak od istytucyj rządowych jak i samorządowych, datki pieniężne na rachunek swej gminy.

Celem zapobieżenia dalszym nadużyciom z ich strony zechcą Panowie Starostowie wydać w tej sprawie stosowne zarządzenia, a w szczególności należy zwrócić gminom uwagę, że ewentualnie udzielone im wsparcia zwracane nie będą.

Za Wojewodę: **Dr. Szkodziński**
Naczelnik Wydziału.

359

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 września 1929, L. P. 5270/29 w sprawie poszukiwania małoletniego Iwana Agresa z Krasnosielec.

Wedle doniesienia Starosty powiatowego w Zbarażu z dnia 27 sierpnia b. r. L. 6662. Iwan Agres, lat 12, syn ś. p. Wasyla i Pelagi z Krasnosielec powiat Zbaraż, pozostający dotychczas pod opieką Iwana Muzyki w Krasnosielcach, wydalił się z domu Muzyki i zbiegł w niewiadomym kierunku.

Wobec powyższego zechcą Panowie Starostowie powiatowi zarządzić stosowne poszukiwania, a w razie dodatniego wyniku należy o tem zawiadomić Starostę powiatowego w Zbarażu.

Zarazem zaznaczam, że wymienionemu nie należy udzielać żadnych wsparć, albowiem nie będą one przez gminę Krasnosielce zwracane.

Za Wojewodę: **Dr. Szkodziński**
Naczelnik Wydziału.

360

Ogłoszenie.

P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 3 września 1929 nadał na zasadzie rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 37, poz. 351) **P. Włodzimierzowi Zatońskiemu,** Rejestratorowi w X st. st. w Sądzie grodzkim w Czortkowie

Medal za Ratowanie Ginących

za uratowanie życia tonącemu w dniu 26 czerwca 1922 r.

361

Ogłoszenie.

P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 4 września 1929 r. nadał na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 37, poz. 351) **Romanowi Golińskiemu,** uczniowi VII. kl. gimnazjalnej w Tarnopolu

Medal za Ratowanie Ginących

za uratowanie życia tonącemu w dniu 23. lipca 1929.

362

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18. września 1929 r. L. Pr. 2916/29 w sprawie tablic orjentacyjnych inżynierów cywilnych i mierniczych przysięgłych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 18. maja 1929 r. L. I. Os. 393/29 podaje się do powszechnej wiadomości co następuje:

Rządowo upoważnionym inżynierom cywilnym, którzy uzyskali autoryzację na podstawie rozporządzenia b. austr. Min. Rob. Publ. z 7 maja 1913, Dz. Ust. Państwa Nr. 77. (względnie rozporządzeń poprzednich) nie przysługuje prawo używania tablic or-

jentacyjnych z godłem Państwa podpadających pod podjęcie oznak w rozumieniu art. 3. i 4. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 13, XII. 1927 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 115. poz. 980.

To samo odnosi się do mierniczych przysięgłych, którzy w myśl §. 17. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z 28. VI. 1926 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 71. poz. 412 mają prawo do umieszczenia na posesji, w której mieści się ich siedziba tabliczki orjentacyjnej, zawierającej jedynie dane wyszczególnione w powyższym paragrafie, jednakowoż bez godła państwowego.

Wojewoda: **Moszyński.**

363

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 wrześnja 1929, L. AD. 3222/29 dotyczące prośby P. Bałabucha o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Jarski".

Paweł Bałabuch, urodzony w Jabłonowie, dnia 3 stycznia 1897, zamieszkały w Hodowie, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Bałabuch" na nazwisko „JARSKI".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Wojewoda: **Moszyński.**

364

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 września 1929, L. AD. 3358/29 dotyczące prośby J. I. Pastucha o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Czesławski".

Józef Izydor 2 im. Pastuch, urodzony w Szczawnem dnia 10 maja 1904, zamieszkały w Grzymałowie, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Pastuch" na nazwisko „CZESŁAWSKI".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmieoieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Wojewoda: **Moszyński.**

365

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 września 1929, L. AD. 6561/29 dotyczące prośby A. Müllera o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Pasławski".

Antoni Müller, urodzony w Jazłowcu dnia 1 sierpnia 1885 zamieszkały w Tłustem, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Müller" na nazwisko „PASŁAWSKI".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które należy podać w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Wojewoda: **Moszyński.**

366

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 września 1929, L. AD. 1180/29 dotyczące prośby M. M. Wolfenhauta o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Feigelbaum".

Mojżesz Mordko 2 im. Wolfenhaut, urodzony w Trembowli dnia 11 grudnia 1888, zamieszkały we Wiedniu, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Wolfenhaut" na nazwisko „FEIGELBAUM".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Wojewoda: **Moszyński.**

367

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 września 1929, L. AD. 2438/29 dotyczące prośby N. Wahrhaftiga o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Katz".

Nusen Wahrhaftig, urodzony w Mikulińcach, dnia 10 marca 1891, zamieszkały w Bytomiu, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Wahrhaftig" na nazwisko „KATZ".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Wojewoda: **Moszyński.**

368

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 16 września 1929, L. AD. 5512 dotyczące prośby L. K. Lauera o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Letniński".

Ludwik Kazimierz 2-im. Lauer, urodzony w Chodaczkowie Małym dnia 5 września 1906, zamieszkały w Poczapach, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Lauer" na nazwisko „LETNIŃSKI".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Wojewoda: **Moszyński.**

369

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 września 1929, L. AD. 7103/29 dotyczące prośby M. Sz. Kołodzieja o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Grodowski".

Mieczysław Szymon 2-im Kołodziej, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Kołodziej" na nazwisko „GRODOWSKI".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić sprzeciw do Tarnopolskiepo Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Za Wojewodę: **Dr. Laniewski**
Naczelnik Wydziału.

370

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 września 1929, L. AD. 4425/29 dotyczące prośby A. i Dra W. M. Atlasów o zezwolenie na zmianę nazwiska na „Armiński" względnie „Armeński".

Amalja Atlasowa i Dr. Władysław Michał Atlas wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Atlas" na nazwisko „ARMIŃSKI" względnie „ARMEŃSKI".

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić sprzeciw do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiepo w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Wojewoda: **Moszyński.**

371

Najwyższy Trybunał Administracyjny.

L. Rej. 1643/26.
542/27.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie Przewodniczącego Prezesa Dra Moraczewskiego i Sędziów: Dra Rappego, Dra Bernaczka, Waśkowskiego, Zeleńskiego, tudzież przy udziale członka Sekretarjatu Prawniczego, jako protokolanta, Dąbrowskiego, w sprawie ze skarg Hermana i Fanny małż. Dawidsohnów na orzeczenia Ministerstwa Rob. Publ. z dnia 27 grudnia 1926 r. L. dz. VII 1951/26 w przedmiocie tymczasowego zarządzenia w powyższej sprawie, po przeprowadzonej dnia 7 grudnia 1928 r. rozprawie, a to po wysłuchaniu sprawozdania sędziego referenta, jakoteż wywodów zastępcy skarżących adwokata Dr. Mauryce- go Allerhanda, zastępcy władzy pozwanej radcy ministerjalnego Kazimierza Mikuły oraz zastępcy gminy Strutyn i Jerzego Wikarskiego, jako osób interesowanych trzecich, adwokata Dra Józefa Sarapaty uchyla orzeczenie z 27 grudnia 1926 r. jako nieuzasadnione w ustawie i zarządza zwrot wniesionej opłaty od skargi na ostatnio wymienione orzeczenie.

Powody:

Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał za słuszny zarzut co do nieprawidłowego zastosowania

przepisu art. 228 cytowanej ustawy wodnej i niezgodnego z tym przepisem uchylenia orzeczeń Województwa Tarnopolskiego z dnia 4 lutego 1926 L. 3694/1124 i 8 listopada 1926 r. L. AD. 47624, dotyczących tymczasowego prowizorycznego urządzenia zastawki, z powodu nieprzeprowadzenia przepisanego w art. 191—200 tejże ustawy postępowania wodno-prawnego.

Jak wynika bowiem z treści art. 228 wymienionej ustawy wodnej przepis ten uprawnia władzę do wydawania tymczasowych zarządzeń w celu zabezpieczenia interesów bądź publicznych bądź prywatnych do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu o prawie używania wody, przyczem zarządzenia te, które w interesie publicznym władza ma prawo wydać nawet z własnej inicjatywy, mogą być wydane tak w toku już rozpoczętego postępowania wodno-prawnego jak i przy samem zgłoszeniu sporu. Art. 228 bynajmniej nie wymaga przy tem, wbrew mniemaniu władzy pozwanej, przeprowadzenia uprzednio postępowania wodno-prawnego, o którem mowa w art. 191—200 ustawy wodnej, ponieważ niema na myśli definitywnego uregulowania używania wody, lecz jedynie tymczasowe jego unormowanie w celu „powstrzymania niebezpieczeństwa“, grożącego interesom publicznym lub prywatnym, jakieby ewentualnie wyniknąć mogło wskutek całkowitego zatrzymania lub nieprawidłowego funkcjonowania danego zakładu wodnego. Uzależnienie więc wydania takich zarządzeń tymczasowych od uprzedniego przeprowadzenia postępowania wodno-prawnego w myśl przepisów art. 191 — 200 ustawy wodnej, mijałoby się z wyraźnym celem cytowanego przepisu, albowiem uczyniłoby zbytecznemi same te zarządzenia, których główne znaczenie, jak to wskazuje sam termin i treść omawianego przepisu, polega właśnie na doraźnem i szybkiem zastosowaniu odpowiednich środków zabezpieczających w wypadkach niecierpiących zwłoki.

Wprawdzie przepis art. 228 ustawy wodnej nie wyklucza sam przez się możności przeprowadzenia przez władzę wodną pewnych dochodzeń w celu wyjaśnienia, czy w konkretnym wypadku zachodzi potrzeba wydania takich lub innych zarządzeń tymczasowych, jednakowoż nie nakłada na nią tego obowiązku bezwzględnie a wcale już nie w trybie art. 195 i nast. tejże ustawy, pozostawiając swobodnej ocenie władzy powzięcie odnośnej decyzji w tym przedmiocie. Uchylając przeto z urzędu wymienione wyżej orzeczenia województwa tarnopolskiego, wydane w trybie art. 228 ustawy wodnej jedynie z powodu nieprzeprowadzenia postępowania wodno-prawnego w myśl, art. 195 i nast. tej ustawy zaskarżonem orzeczeniem naruszono powyższy przepis ustawowy, co samo przez się powoduje już uchylenie zaskarżonego orzeczenia bez potrzeby rozważania pozostałych zarzutów skargi.

Z tych przeto zasad, Najwyższy Trybunał Administracyjny uchylił zaskarżone orzeczenie Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 27 grudnia 1926 L VII 1951, jako nieuzasadnione w ustawie, zarządzając w myśl art. 19 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. Nr. 68 poz. 400) zwrot skarżącym wniesionej opłaty.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1929 r.

Dr. Moraczewski Dr. Rappe Dr. Bernaczek
Waśkowski Zeleński.

372

Orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Emerytury i zaopatrzenia.

1. Prawa wynikające z art. 11 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 winny być przyznane rodzinie zmarłego funkcjonarjusza państwowego, o ile przy istnieniu innych warunków, w tym artykule przewidzianych, niezdolność tego funkcjonarjusza do służby oraz utrata conajmniej 95% zdolności do zarobkowania zostały za życia jego jeszcze stwierdzone. (Wyrok z 26 czerwca 1928 L. rej. 4810/26).

2. Funkcjonarjuszowi b. państwa zaborczego, który zgłosił się do służby w Państwie Polskiem i nie został do niej przyjęty dla braku etatu, a który odpowiada pozostałym warunkom art. 95 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 prawo do pobierania uposażenia emerytalnego przysługuje od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie emerytalne, a nie — po zgłoszeniu się o przyjęcie do służby. (Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 14 kwietnia 1928 L. rej. 2468/26).

3. Przy ustalaniu daty początku studjów wyższych, o których mowa w art. 37 ustawy z 11 grudnia 1923 ma decydujące znaczenie wyłącznie data immatrykulacji. (Wyrok z 18 września 1928 L. rej. 1493/26.

4. Art. 97 ustawy emerytalnej, mówiąc o kwalifikacjach i doświadczeniu, uzdalniającem do pełnienia służby państwowej, ma na myśli wyłącznie kwalifikacje ściśle fachowe. (Wyrok z 11 września 1928 r. L. rej. 4398/26).

5. Dodatek na mieszkanie dla emerytów pozostaje w zależności nie od pobierania przez nich dodatku ekonomicznego, lecz od obowiązku utrzymywania przez nich rodziny w rozumieniu art. 4 ustawy uposażeniowej

z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust. (Wyrok z 13 listopada 1928 L. rej. 3838/26).

6. Przy spłacie niezależnie pobranych uposażeń emerytalnych co do sposobu spłaty ma zastosowanie art. 5 ustawy emerytalnei z 11 grudnia 1923. (Wyrok z 11 grudnia 1928 L. rej. 3239/26).

7. Przepisy ustaw cywilnych o przedawnieniu nie mają zastosowania do zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie ustaw emerytalnych. (Wyrok z 15 grudnia 1928 L. rej. 1694/27).

8. Zrealizowanie praw z art. 95 ustawy emeryt. z 11 grudnia 1923 płynących następuje na rzecz pozostałych wdowy i sierót w wypadku śmierci b. funkcjonarjusza b. państwa zaborczego bez względu na to, czy zmarły przed śmiercią odpowiadał warunkom, z art. 28 tejże ustawy emerytalnej przewidzianym. (Wyrok z 19 stycznia 1929 L. rej. 5175/26).

9. Policzalność do wysługi emerytalnej czasu służby w b. państwie zaborczem w myśl art. 81 ustawy emeryt. z 11 grudnia 1923, nie jest zależną od terminu wstąpienia do służby polskiej.

10. Dobrowolne wystąpienie ze służby państwowej polskiej nie pozbawia funkcjonarjusza praw emerytalnych, nabytych z tytułu służby w b. państwie zaborczem, a przysługujących mu w granicach, przez polskie ustawy emerytalne zakreślonych.

11. W myśl art. 85 ustawy emeryt. przerwa w służbie zaszła przed jej wejściem w życie nie stoi na przeszkodzie zaliczeniu do wysługi emerytalnej lat służby przed przerwą odbytej, chociażby przerwa powstała wskutek dobrowolnego wystąpienia ze służby. (Wyrok z 26 stycznia 1929 L. rej 1702/27).

12. Przepisy ustawy emeryłalnej z 11 grudnia 1923 nie stoją na przeszkodzie zrzeczeniu się prawa do uposażenia emerytalnego, przyznanego na podstawie pomienionej ustawy, (Wyrok z 9 lutego 1929 L. rej. 4835/27).

13. Sierota bez ojca i matki, mająca pełnoletniego brata, niema prawa do pensji sierocej w wysokości, określonej w punkcie c. art. 62 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923. (Wyrok z 12 lutego 1929 L. rej. 83/27).

14. Doliczenie lat do wysługi emerytalnej na mocy art. 100 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 13 grudnia 1926 poz. 705 Dz. Ust. nie daje prawa do wyższego szczebla uposażenia. (Wyrok z 26 lutego 1929 L. rej. 3341/27).

15. Nowe ustawy służbowe i emerytalne, o ile nie zawierają przeciwnych temu zastrzeżeń, stosują się w całości również i do urzędników, którzy już pełnili służbę w czasie wydania tych ustaw. (Wyrok z 26 lutego 1929 r. L. rej. 1372/27).

16. Ochotnicza służba wojskowa, odbyta w czasie, w którym ochotnik podlegał obowiązkowej służbie wojskowej, podlega zaliczeniu w myśl art. 37 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 do okresów uzasadniających nabycie prawa do zaopatrzenia emerytalnego tylko w ilości, przekraczającej okres obowiązkowej służby wojskowej, przewidzianej w ustawach. (Wyrok z 23 marca 1929 L. rej. 2145/27).

17. Przyjęcie do służby państwowej kontraktowej pod warunkiem zrzeczenia się praw, wynikających z poprzedniej etatowej służby państwowej nie może pozbawiać danego funkcjonarjusza państwowego zapewnionych mu ustawą praw emerytalnych. (Wyrok z 6 kwietnia 1929 L. rej. 4472/27.

373

WYKAZ

tygodniowy zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie tutejszego Województwa wraz z miastem Tarnopolem:

W obrębie Województwa Tarnopolskiego stwierdzono w tygodniu Nr. 37 od 7 do 14 września 1929 zachorowań na: dur brzuszny 3 i 2 zgony, czerwonkę 9 i 2 zgony, płonicę 9, błonicę 9, odrę 1, krztusiec 31, gruźlicę otwartą 21 i 8 zgonów, jaglicę 21.

RUCH SŁUŻBOWY.

374

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych

zamianował Radcę Wojewódzkiego w VI. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Tadeusza Dunin-Brzezińskiego Naczelnikiem Wydziału w VI. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach;

przeniósł referendarza w VII. st. sł. Jana Holukę na jego własną prośbę ze Starostwa powiatowego w Brzeżanach w obręb Województwa Krakowskiego.

Wojewoda Tarnopolski

zamianował adjunkta kancelaryjnego w IX. st. sł. w Starostwie powiatowem w Brodach Michała

Bluja Naczelnikiem Kancelarji w IX. st. sł. oraz praktykanta III. kategorji w Starostwie powiatowem w Kopyczyńcach Piotra Szymańskiego kancelistą w XII. st. sł.;

przeniósł praktykanta sanitarnego w X. st. sł. Dra Józefa Wójcikiewicza ze Starostwa powiatowego w Zborowie do Starostwa powiatowego w Tarnopolu;

dopuścił Bronisława Turskiego do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska II. kategorji w charakterze praktykanta XI. st. sł. i przydzielił go do służby w Starostwie powiatowem w Przemyślanach;

przyjął Karola Witomskiego w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeniem wedle X. grupy i przydzielił go do służby w Starostwie powiatowem w Skałacie;

zamianował prowizorycznego woźnego przy Starostwie powiatowem w Złoczowie Józefa Malarczyka woźnym w XV. st. sł. w Starostwie powiatowem w Radziechowie.

Etat Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu

zamianowało asesorów w VIII. st. sł Bilińskiego Bronisława w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Przemyślanach, Grabowskiego Jana w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat w Buczaczu, Zarębę Juljana w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat w Radziechowie, asesorami w VII. st. sł., naczelników kas w VIII. st. sł. Eislera Juljana w Kasie Skarbowej w Buczaczu, Łagodzica Ignacego w Kasie Skarbowej w Złoczowie, naczelnikami kas w VII. st. sł.

Prezes Izby Skarbowej Lwowskiej

przeniósł księgowego w VIII. st. sł Ufryjewicza Stanisława z Kasy Skarbowej w Buczaczu do Kasy Skarbowej w Krośnie;

przeniósł w stan spoczynku z dniem 31 sierpnia 1929 naczelnika kasy w VII. st. sł. Stetkiewicza Mikołaja z Kasy Skarbowej w Podhajcach;

zwolnił ze służby z powodu powołania do czynnej służby wojskowej praktykanta administracyjnego II. kat. XI. st. sł. Wohnera Romualda z Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Zborowie.

Etat Ministerstwa Rolnictwa.

Pan Minister Rolnictwa

przeniósł ze względów służbowych komisarzy ochrony lasów w VII. st. sł. inż. Stefana Podoleckiego ze Złoczowa do Grudziądza i Stanisława Kamińskiego z Tarnopola do Złoczowa oraz prowizorycznego komisarza ochrony lasów w VII. st. sł. Szymona Wąchalewskiego z Grudziądza do Tarnopola.

Etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wojewoda Tarnopolski

zwolnił praktykanta III. kategorji w XII. st. sł. w Starostwie powiatowem (referat spraw inwalidów wojennych) w Tarnopolu Helenę Szalay z dniem 30 września 1929 na jej własną prośbę z dalszej służby przygotowawczej.

Etat Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

I. Przeniesieni: kierownik urzędu pocztowego V. kl. Emilia Rossian z Worochty na stanowisko kontrolera do Zaleszczyk, kontroler Zofja Narolska po cofnięciu przeniesienia do Kopyczyniec, pozostaje nadal, jako kierowniczka urzędu pocztowego w Probużnie.

II. Rozwązano stosunek służbowy: z agentem pocztowym Bolesławem Młodeckim w Jezierzanach k. Buczacza.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

KOMUNIKAT.

Z dniem 18 listopada 1929 r. zostaje uruchomiony w Centrum Wyszkolenia Łączności w Zegrzu III-ci 9-cio miesięczny kurs hughes'istek o charakterze przysposobienia wojskowego.

I. Celem tego kursu jest wyszkolenie biegłych telegrafistek do obsługi i konserwacji aparatów Hughes'a, Morse'a i stukawki oraz przygotowanie ich na samodzielne kierowniczki stacyj telegraficznych i centrali Hughes'a.

II. Przyjęcie na kurs uwarunkowane jest:

a) posiadaniem cenzusu naukowego conajmniej 6 klas szkoły średniej,

b) granicą wieku od 20 tu do 25-ciu lat,

c) obywatelstwem polskiem (narodowość polska),

d) złożeniem deklaracji (tekst deklaracji poniżej),

e) wynikiem przeglądu lekarskiego.

Uwaga: Pierwszeństwo mają członkinie Stowarzyszeń P. W. Harcerstwa i Związku Strzeleckiego. Przy równych kwalifikacjach rozstrzyga wyższy cenzus naukowy.

III. W czasie trwania kursu słuchaczki otrzymują:

a) uposażenie w wysokości 50 zł. miesięcznie,

b) stosowne wyekwipowanie typu wojskowego,

c) wyżywienie,

d) pokrycie kosztów opieki lekarskiej i kwaterunku na ogólnych warunkach obowiązujących w wojsku,

e) 10-ć bezpłatnych przejazdów kolejowych (5-ć podróży w obydwie strony).

IV. Zależnie od wyniku ukończenia kursu, słuchaczki będą przyjmowane do służby państwowej.

V. Kandydatki składają podania do Pana Ministra Spraw Wojskowych przez Szefa Łączności M. S. Wojsk. w terminie do dnia 20 października 1929 r.

Do podania petentki dołączą:

1) dokumenty (w oryginale lub odpisie) stwierdzające posiadanie warunków wymienionych w pkcie 2-gim a) — d),

2) własnoręcznie napisany i podpisany życiorys,

3) świadectwo moralności.

Podania, które nie będą posiadały wszystkich załączników — rozpatrywane nie będą.

VI. Przegląd lekarski odbędzie się w Oficerskiej Szkole Sanitarnej w Warszawie. Do przeglądu stawią się kandydatki na podstawie imiennych wezwań Ministra Spraw Wojskowych.

(Wzór deklaracji do punktu II. d).

.... (nazwisko i imię)

.... (miejsce i data)

.... (dokładny adres)

DEKLARACJA.

Ja niżej podpisana .... zobowiązuję się po ukończeniu przezemnie 9-cio miesięcznego kursu „Hughesa" do conajmniej 3-ch letniej służby państwowej w charakterze, jaki określi decyzja Ministra Poczt i Telegrafu, a z chwilą opuszczenia jej, w wypadku mobilizacji, do natychmiastowego zgłoszenia się u Szefa Łączności Naczelnego Dowództwa względnie według określonego i podanego mi zawczasu do wiadomości przydziału mob. w charakterze „Hughesistki".

W razie nieobjęcia przezemnie w nakazanym terminie, nadanego mi miejsca służbowego względnie w razie rezygnacji ze służby państwowej w charakterze „Hughesistki", wreszcie w razie nieobjęcia nadanego mi na wypadek mobilizacji przydziału służbowego, zobowiązuję się do zwrotu kosztów wydatkowanych przez Skarb Państwa w celach wyszkolenia mojego na kursie z wyjątkiem wypadku urzędownie stwierdzonej choroby, która może wpłynąć na przesunięcie terminu objęcia miejsca służbowego lub w wypadku urzędownie stwierdzonej utraty zdolności do służby państwowej, która zwalnia mnie z niniejszego zobowiązania.

Równocześnie zobowiązuję się do ścisłego przestrzegania regulaminu wewnętrznego kursu, którego postanowienia są mi dokładnie znane i które przyjmuję bez zastrzeżeń.

.... (własnoręczny podpis)

Stwierdzam autentyczność podpisu (ów)

P. ....

....

....

(pieczęć)

*) Za powyższe zobowiązania naszej nieletniej córki przyjmujemy całkowitą odpowiedzialność materjalną.

....

.... (podpisy rodziców wzgl. opiekunów)

*) Tylko wówczas, gdy kandydatka nie jest pełnoletnią.

Komunikat.

Biura Miejscowego Urzędu Miar we Lwowie zostały przeniesione do nowego lokalu przy ulicy Batorego l. 11.

Komunikat.

Teatralny Kurs Korespondencyjny dla Kierowników i Reżyserów.

Związek Teatrów Ludowych w Warszawie ulica Tamka 1. od szeregu lat otacza wszystkie teatry niezawodowe troskliwą opieką artystyczną. W tym celu między innemi prowadzi stale i systematycznie krótkoterminowe kursy instruktorskie. W obecnym roku organizuje specjalny kurs teatralny korespondencyjny dla kierowników i reżyserów teatralnych. Kurs ten ze względu na swój system staje się dla wszystkich dostępny, nie odrywa bowiem nikogo od codziennych zajęć i nie zmusza do wyjazdu, a zapewnia zdobycie potrzebnych wiadomości teatralnych.

Program kursu obejmuje wszystkie przedmioty teoretyczne i praktyczne z zakresu teatrologji.

Czas trwania kursu przewidziany przez 8 miesięcy. Szczegółowy prospekt na żądanie wysyła Związek Teatrów Ludowych. Warszawa, ul. Tamka 1.

Unieważnienia pieczęci urzędowych.

Naczelnik gminy Toki pow. Zbaraż unieważnia zgubioną dnia 30 sierpnia b. r. pieczęć urzędową z napisem „Zwierzchność gminna w Tokach pow. Zbaraż“.

Naczelnik gminy Boratyn pow. Brody unieważnia skradzioną w dniu 12 sierpnia b. r. w Brodach okrągłą pieczęć urzędową z napisem „Zwierzchność gminna w Boratynie.

Unieważnienia dokumentów.

Kołaczyk Ahafja ze Skwarzawy pow. Złoczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 229.090.

Puklicz Władysław z Józefówki ad Sorocko pow. Skałat unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 252.881.

Kłodziński Leon z Uszni poczta Sassów pow. Złoczów unieważnia zagubione 2 dowody tożsamości koni S. A. Nr. 238.839 i S. A. Nr. 238.840 wydane przez Insp. koni w Złoczowie.

Mościcki Marcin z Uszni poczta Sassów pow. Złoczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 234.884 wydany przez Insp. koni w Złoczowie.

Mikoda Leon z Uszni poczta Sassów pow. Złoczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 238.922 wydany przez Insp. koni w Złoczowie.

Mędryk Jan z Kaczanówki pow. Skałat urodzony w 1904 roku unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Tarnopolu.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.